

Over de schreef. Dromen van BASF.

Verdwaasd werd ik maandagmorgen vroeg wakker uit een vreemde droom. De derde droom zelfs deze afgelopen nacht en jawel steeds over de donderende BASF. Ik was zondagavond boos gaan slapen. Heel de zondag verpestte de bulderende fakkel van de BASF steamcracker een mooie lentedag in onze tuin.

We wonen aardig ver weg van Antwerpen. Maar zelfs in het centrum van Hoogerheide viel aan het gebrul van BASF niet te ontkomen. Afhankelijk van de plaats in onze tuin werd het BASF gedonder door resonantie versterkt. Alsof continue talloze straalvliegtuigen over ons hoofd naar verre bestemmingen vertrokken. Zelfs in onze slaapkamer, met de ramen gesloten en de rolluiken omlaag, is de *BASF sound* de afgelopen nacht permanent te horen.

Mijn onderbewustzijn ontkwam er dan ook niet aan.

De eerste keer dat ik wakker werd, droomde ik dat minister van Middelkoop twee F-16's naar de BASF gestuurd had, om de steamcracker en fakkel via precisie bombardementen voorgoed het zwijgen op te leggen. De realiteit drong echter onmiddellijk tot me door.

Het bombardement bleek gelukkig niet meer dan een droom, maar BASF donderde nog net zo hard als de dag tevoren. Oververmoeid en geïrriteerd viel ik terug in slaap.

De tweede keer dat ik wakker werd droomde ik dat de verkiezingen van 9 juni al voorbij waren. Geert Wilders bleek minister president te zijn geworden en hij had de Belgen aangesproken. “Jullie buitenlanders zijn een gevaar voor onze samenleving” zei hij. “Jullie bezorgen ons – met jullie Duitse BASF wortels – onaanvaardbare overlast. Ik ga al jullie producten *in* en *over* ons land verbieden, als jullie die donderende overlast niet onmiddellijk en voorgoed stoppen.”

Weer werd ik wakker en hoe kan het ook anders na de tirade van Wilders, het BASF gedonder was uiteraard ongewijzigd. Met een kussen over mijn hoofd en het dekbed langs mijn oren om aan het gebulder te ontkomen, probeerde ik de slaap te hervatten.

Dat lukte tot ik wakker werd uit mijn derde droom.

Alweer speelden de verkiezingen een rol. Dit keer bleek Femke Halsema minister van milieu en vicepresident te zijn geworden. Met haar typerende charme trok ze naar Brussel en bepleitte daar om de BASF steeds als die weer calamiteiten zou veroorzaken - net zoals BP in de golf van Mexico - sancties op te leggen. Per calamiteit moet de BASF 500.000 euro storten in het OverLastFonds ZuidWestBrabant (*OLFZWB*) om daarmee poldergronden aan te kopen rondom de BASF en deze vervolgens om te toveren tot Natura 2000 gebieden. Hoe meer overtredingen BASF veroorzaakt, hoe meer ze worden ingesloten door beschermde natuur, waardoor BASF voor zijn continuïteit wel moet kiezen voor innovatieve hoogwaardiger technologie die alle denkbare overlast uitsluit. In mijn droom kreeg Femke Halsema niet alleen een daverende ovatie voor haar betoog van het voltallige Europese parlement. Haar voorstel werd zelfs onmiddellijk en met algemene stemmen aangenomen! Lachend werd ik voor de derde keer wakker. De wekkerradio speelde een oude hit:

Dromen zijn bedrog, maar als ik wakker wordt ...

En inderdaad. Ook deze droom bleek bedrog.

De bulderende buurman was er nog. Luid en duidelijk. Hoe lang en hoe vaak nog?

Ik hoop dat onze nieuwe regering meer oog zal hebben voor de wereldwijde milieucrisis en voor onze kwaliteit van leven, dan voor de aloude eenzijdige wens tot economische groei.

Eric Conscience.